

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

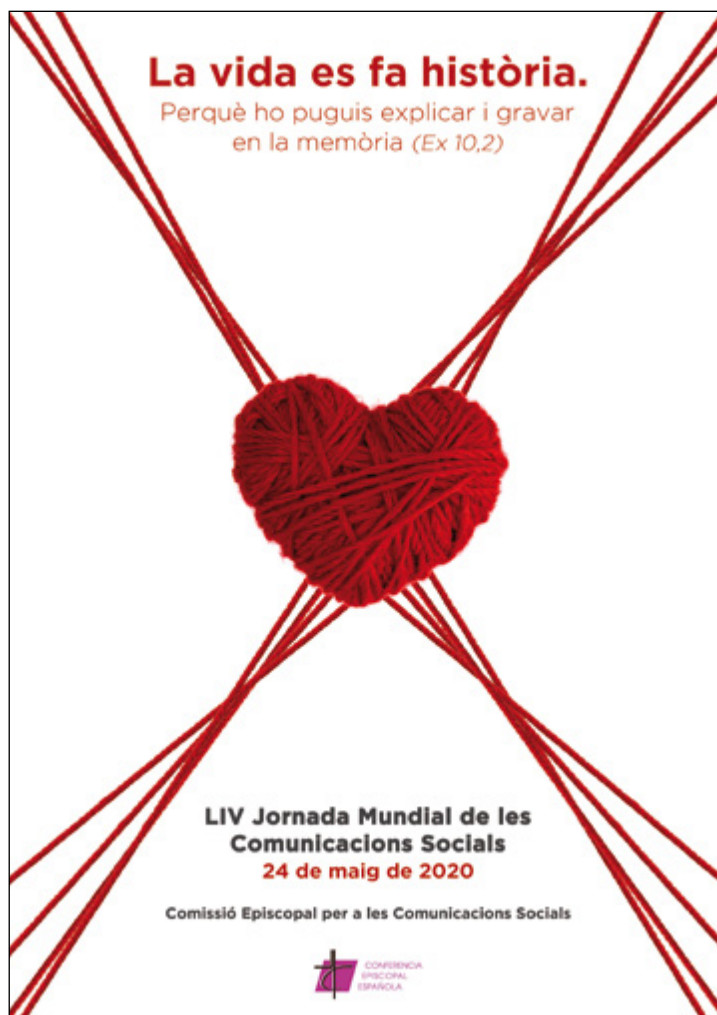
† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Aneu a convertir tots els pobles

Aquest diumenge celebrem la solemnitat de l'Ascensió del Senyor i la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials. Durant el confinament, gràcies als mitjans de comunicació i a les xarxes socials hem pogut nodrir-nos amb el pa de la Paraula i seguir celebrant la fe en comunitat encara que no fos de manera presencial. El lema d'enguany és: «La vida es fa història. Perquè ho puguis explicar i gravar en la memòria» (cf. Ex 10,2), i ens convida a viure i a gravar en la memòria per a poder transmetre.

De fet, això és el varen fer els apòstols. El llibre dels Fets dels Apòstols explica com Jesús se'ls va aparèixer després de la seva passió i els va donar moltes proves que era viu. Els ordenà que no s'allunyessin de Jerusalem, sinó que esperessin que es complís la promesa del Pare i els anuncià que rebrien la força de l'Esperit Sant per tal d'esdevenir els seus testimonis fins als límits més llunyans de la terra. Després fou endut al cel (cf. Fets 1,3-10). Ells varen tornar a Jerusalem i «eren constants i unànimes en la pregària, juntament amb algunes dones, amb Maria, la mare de Jesús, i amb els germans d'ell» (cf. Fets 1,14).

Allà, a Jerusalem, comença a caminar la vida de l'Església, juntament amb Maria. Ella va mantenir durant tota la seva vida un clima de recolliment, de pregària, meditant els esdeveniments en el silenci, i ara, la seva presència al costat dels apòstols té un significat molt gran, perquè compartirà amb ells el seu tresor més preuat, la memòria de Jesús, tot allò que havia anat guardant en el seu cor. Ella els

anà explicant tot el que havia guardat en la seva memòria al llarg de tota la seva vida. Ella esdevindrà la Mestre per a ells i per a la comunitat que s'anirà congregant al seu voltant. Maria, que estigué present des del principi en el camí del seu Fill, ara és present des dels inicis en el camí de l'Església i de la seva missió evangelitzadora de tots els pobles.

El mandat del Senyor als apòstols és prou clar: Aneu i feu deixebles de tots els pobles i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. L'apòstol és un testimoni enviat. Abans d'ésser enviats, els apòstols varen estar amb Jesús, convivint amb ell, aprenent i compartint amb ell, varen

ser els seus amics. En ésser enviats hauran d'anunciar el que han vist i sentit, el que han experimentat, el que tenen ben gravat. Aquest anunci comprometrà la seva vida, acabarà transformant la seva història personal i la història de la humanitat, fent noves totes les coses.

Maria, enmig d'ells, esdevindrà la Mare i la Reina dels Apòstols, tal com la invoquem en resar el Sant Rosari. El sentit d'aquesta invocació és ajudar-nos a comprendre que la Verge Maria és present en la nostra vida quotidiana, sempre en referència a Crist, perquè va ser associada al seu Fill d'una manera única, i per això la seva reialesa deriva d'ésser la Mare del Senyor. El seu apostolat és únic: ser la Mare de Déu. Ella engendrà Crist i el donà al món, i el presentà a Josep, als pastors i als mags. Maria ens va donar Jesús. Els apòstols varen ser escollits per a predicar al món la bona nova de l'Evangeli. Maria havia estat escollida per a portar a la terra la Paraula

eterna del Pare. Ella és la «Reina dels Apòstols» perquè, en realitat, el seu apostolat va més enllà de tots els apostolats possibles.

Jesucrist és l'Apòstol del Pare, és el primer apòstol. Maria participa d'una manera especial en la missió de Crist, i en conseqüència, és apòstol amb ell. El primer apostolat s'inicià en l'instant de l'encarnació. Aquí comença també el camí de Maria com a apòstol i com a Mare i Reina dels apòstols. I és Mare nostra, dels apòstols del segle XXI, que també rebem el mandat missioner de Jesús, que ens envia a anunciar l'Evangeli als nostres contemporanis.

ENTREVISTA

Pensar en les persones

JORDI BOLEA

En Jordi Bolea va fundar, fa prop de 30 anys, una empresa d'enginyeria que actualment compta amb 150 treballadors. Tot i que des de fora podia semblar un projecte d'èxit, en Jordi no tenia una vida professional plena. «A mesura que Déu ha anat esdevenint el centre de la meua vida, la necessitat que totes les dimensions —transcendent, familiar, d'amistat... tinguin unitat i sentit ha anat creixent; per tant, necessitava que Déu també fos central en la meua vida professional, de forma que tot tingués aquesta unitat», afirma. Fa dos anys que ha implantat un canvi de model a l'empresa: la direcció per missions, centrada en les persones.

Per què a l'empresa costa viure en coherència entre el que creiem i el que fem?

Si creiem de debò que l'empresa és una comunitat de persones que serveix a altres persones en una societat de persones, sembla evident que cal posar les persones al centre de tota decisió. Qualsevol visió simplificada que miri rendiments per damunt de tot dificulta viure en coherència entre el que creiem i el que fem.

Per què ha millorat la teua vida espiritual?

Conjugar una vida professional, que té un alt component tècnic, amb la necessitat de concretar el que Déu em demanava en aquest àmbit havia arribat a semblar-me impossible. Gràcies al fet d'implantar la direcció per missions a l'empresa, i a moltes hores de reflexió en equip sobre el sentit del que fem, he tingut la possibilitat de treure a la llum un Déu que, d'alguna manera, mantenia *ocult* per no saber donar-li sortida.

Aquesta crisi ens pot ajudar a millorar?

Les ocasions que més ens fan créixer són precisament aquelles que no controlem. Quan no podem canviar les circumstàncies exteriors hem d'acceptar el repte de canviar-nos a nosaltres mateixos. Com a cristians, sempre estem en camí, convidats a créixer. Crec que la vulnerabilitat viscuda ens crida a tenir més confiança en Déu. Ell ens donarà la llum, la força i la gràcia per afrontar el que vingui.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Prop de Déu!

En un enterrament, en aquest temps de pandèmia, una mare amb tres filles esperen, a les oficines del cementiri, per acompanyar les despulles de la mare, de l'àvia, al lloc del darrer repòs. Complides les diligències administratives, dins del cotxe, iniciaren el recorregut per les inacabables avingudes del cementiri. Mitjançant el telèfon mòbil, l'altre fill i la seva família seguia els diversos moments. Van fer sonar el *Virolai*. Era un homenatge a l'àvia i a la Mare de Déu de Montserrat. Era el dia de la seva festa. Dipositada al nínxol familiar, les persones assistents, presencialment o virtualment, es recolliren en un moment de silenci i després expressaren paraules de record agrait vers l'àvia, de pregària confiada en la bondat i misericòrdia de Déu. També algun plor contingut, presencial o virtual, de fills i nets.

Una de les netes s'expressà així: «És el dia del teu traspàs, però també el del teu sant. Felç dia del sant, àvia! Gaudeix de la festa que t'hauran preparat al cel. La festa sense fi, prop de Déu, dels sants i santes, dels teus pares, germans i fills ja traspassats, de tantes persones que has estimat,

t'han estimat en aquests noranta-vuit anys i que t'esperaven. Prop de Déu! Has estat un exemple a seguir per nosaltres, des de sempre: bona filla, germana, mare i amiga en moments ben difícils. Des de la guerra del 36, dura per a la nostra família, t'has fet forta en les adversitats, que han anat afaïçonant la teua imatge de bondat, de fortalesa, de generositat i d'humilitat. Has encaixat cada cop que has rebut i has sabut trobar motius per seguir endavant, sense lamentacions. La teua discreció i actitud reservada t'han ajudat a fer-te un lloc a tot arreu i en els nostres cors. Has brillat amb llum pròpia, sense necessitat d'apagar la de ningú. T'has desviscut per tots sense demanar ni esperar res a canvi. És el que sentim, àvia. En el nostre record hi viuràs per sempre. T'ho puc ben assegurar!»

El pàrenostre els agermanà, als presents i als qui s'hi afegiren des de casa, com havien acordat amb familiars i amics. «Tal com creiem que Jesús morí i ressuscità, també creiem que gràcies a Jesús Déu s'endurà amb ell els qui han mort» (1Te 4,14). Prop de Déu!

DIÒCESI DE TERRASSA

La litúrgia exequial de la Caritat

MN. ALFONS GEA

Coordinador de les exèquies catòliques en el Tanatori de Sabadell

Aquests dies tan difícils han estat motiu de mostrar el rostre misericordiós de l'Església també en la pregària exequial i alhora de donar un testimoni de servei. El cas és que a Sabadell, com a tot arreu, es van suspendre les cerimònies als tanatoris i a les parròquies. Al fet de la mort, precedit sovint de barreres físiques que esquarteraven els llaços familiars, s'afegia el silenci de la Paraula de vida i consol. Tot i que la llei permetia l'assistència de l'acompanyant religiós, bé per les circumstàncies, bé per la por ens vam haver d'organitzar per ajudar a la Funerària a oferir aquest acompanyament especial. L'experiència, tant per a l'equip de mossens com per al futur diaca que han format l'equip, ha estat colpidora en el nostre ministeri de consolar i

ser portadors d'esperança pel ministeri de l'acompanyament. Els silencis compartits i la proximitat de ser esquena per plorar no sempre és possible en la rutina parroquial. La senzillesa de mitjans feia més autèntica i forta la litúrgia exequial. Les parets del temple no hi eren, l'església viva sí. Ara hem reprès les cerimònies als tanatoris i amb elles s'han incorporat també les de caire civil. Vaig preguntar que com era que durant aquest període no se n'havien fet cerimònies civils al cementiri. Em van dir que tal com estava la situació no es podia fer res. Pensant en la nostra experiència d'aquests dies, penso que també nosaltres com a Església ens podem quedar en el no es pot fer res, perdent en canvi l'oportunitat de ser Bona Notícia en forma de consol i caritat.

Lectures de la missa diària i santoral

25. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Ac 19,1-8 / Sl 67 / Jn 16, 29-33]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i dr. de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria-Magdalena de Pazzi (Florència, 1566-1607), vg. carmelitana; sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Dimarts [Ac 20,17-27 / Sl 67 / Jn 17,1-11a]. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev., fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551). Sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.

27. □ Dimecres [Ac 20,28-38 / Sl 67 / Jn 17,11b-19]. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund.

28. □ Dijous [Ac 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jn 17,20-26]. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., de l'Equador.

29. □ Divendres [Ac 25,13-21 / Sl 102 / Jn 21,15-19]. Sant Just (s. VI), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Fo-quien i mr. a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic; beat Feliu de Nicòsia, rel. caputxí; sant Pau VI, papa; beat Ramon Escrivà i companys màrtirs.

30. □ Dissabte [Ac 28,16-20. 30-31 / Sl 10 / Jn 21,20-25]. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-ileonès, patró d'institucions diverses. Santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sebaste, bisbes, i Macrina). Beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prev. de la diòcesi de Barcelona; beata Baptista de Varano, vg.

31. † Diumenge vinent, Pasqua de Pentecosta (lit. hores: 1a setm.) [Ac 2,1-11 / Sl 103 / 1Co 12,3b-7.12-13 / Jn 20,19-23]. Visita-ció de la Mare de Déu. Santa Peronella (Petronilla), vg.; sant Pasqual, diaca.

L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

COMENTARI

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teófil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven units li preguntaven: «Senyor, ¿és ara que restablireu la reialesa d'Israel? Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra».

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, ¿per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel».

Salm responsorial (46)

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren.

Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món».

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «Aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaría y "hasta el confín de la tierra"».

Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo».

Salm responsorial (46)

R. Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.

Pueblos todos, batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor altísimo es terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas: / tocad para Dios, tocad; / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo; / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos:

El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder en favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no solo en este mundo, sino en el futuro. Y «todo lo puso bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

✠ Conclusión del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el fin de los tiempos».

«Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

L'Evangelí d'avui repeteix alguns temes de l'Evangelí del diumenge passat: l'esment del Pare i de l'Esperit per part de Jesús, el compliment dels seus manaments com a nucli de la vida cristiana, la seva presència permanent enmig dels deixebles. Amb una novetat: la plenitud del poder rebut. I és que ha penetrat en l'esfera de Déu, en l'esfera del cel.

Jesús puja al cel com a culminació de la seva resurrecció. Si les aparicions del Ressuscitat ens el mostraven present entre nosaltres, animant la vida de la comunitat apostòlica de Jerusalem, l'escena de l'ascensió ens el presenta en l'esfera divina: «assegut a la dreta de Déu». D'aquesta manera, apareixen dues cares d'un únic misteri: el Ressuscitat que està amb nosaltres i viu també amb Déu, i, al mateix temps, viu amb Déu estant present entre nosaltres.

Déu va ressuscitar Jesucrist elevant-lo per sobre de l'existència humana, i donant-li una vida nova: la mateixa vida transcendent de Déu. Sense deixar de ser home i semblant en tot a nosaltres, menys en el pecat, comparteix en tot la vida plena i eterna de Déu. Sense deixar de ser un de nosaltres és Déu mateix. I aquest misteri l'hem vingut proclamant a la litúrgia: l'Ascensió de Crist.

Però, d'altra banda, l'Ascensió de Crist repercuteix en la nostra vida humana i cristiana. La glorificació de Crist és ja l'inici de la nostra pròpia glorificació, l'inici de la glorificació de la humanitat; perquè en Jesucrist, veritable Déu i veritable home, la naturalesa humana ha estat exaltada, és a dir, divinitzada per Déu; pel mateix Déu que ha volgut compartir i assumir la nostra humanitat.

Així, el misteri de l'Encarnació de Déu, propi del temps de Nadal, té el seu complement en la festa de la Glorificació de la humanitat, que celebrem en aquest dia de l'Ascensió.

Jesús ha arribat ja plenament, on nosaltres esperem també arribar, per la gràcia de Déu. Alhora, l'Ascensió de Crist inaugura el temps de l'Església, de la comunitat cristiana; el temps dels deixebles de Crist que continuem en aquest món, vivint i anunciant l'Evangelí, proclamant la nostra fe en Jesucrist, celebrant el misteri de la nostra fe.

La festa d'avui ens convida, doncs, a contemplar Jesucrist ja amb Déu i a alegrar-nos-en; al mateix temps, sustenta la nostra esperança de compartir un dia, més enllà de la nostra vida mortal, aquesta vida de Déu Pare i de Jesucrist glorificat; i, finalment, ens fa hereus de la missió de Crist: som comunitat enviada per ell per continuar la seva obra en aquest món.

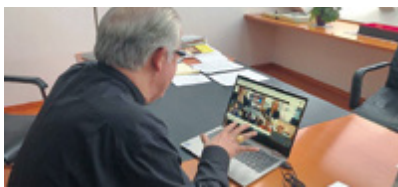
VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 24 de maig, a les 12 h. Presideix la Missa a la Catedral.

Diumenge 31 de maig, a les 10 h, a la parròquia de Sant Martí de Cerdanyola presidirà la Missa amb el President i els Germans Majors de la FECAC, amb motiu del Rocío a Catalunya. **A les 20 h,** presidirà la Missa a la Catedral.

Notícies

Sessió del Consell Pastoral Diocesà. El dissabte 16 de maig, Mons. Saiz Meneses presidí la sessió telemàtica del Consell Pastoral Diocesà. Es va repassar com s'està vivint la pandèmia des de les parròquies i a través de les delegacions, des de les escoles i en l'acció caritativa i social. Es comentà l'aplicació de les mesures de desconfinament col·lectiu.

En la pau de Crist

P. Mateu Trenchs i Verdaguier, escolapi nascut a Terrassa. Va morir el 3 de maig a Moià, als 78 anys d'edat, 61 de vida religiosa i 54 de sacerdoti. Durant un temps col·laborà a la parròquia del Sant Esperit de Terrassa.

P. Antoni Martínez i Egea, escolapi. Morí a Sabadell el 13 de maig, als 80 anys d'edat, 61 de vida religiosa i 54 de sacerdoti

Agenda

Pentecosta. El diumenge 31 de maig es clou el temps de Pasqua amb la solemnitat de la Pentecosta. És la festa titular de la Catedral de Terrassa, dedicada al Sant Esperit. I és la Jornada de l'Apostolat Seglar. Amb aquest motiu, Mons. Saiz Meneses presidirà la celebració de l'Eucaristia a les 20 h.

La classe de Religió. En aquestes dates de preinscripció per al curs esco-

DELEGACIÓ D' APOSTOLAT SEGLAR

Des de la Delegació d'Apostolat Seglar es treballa per poder coordinar i ajudar els moviments i associacions laicals en la seva tasca de formació i evangelització de la diòcesi. Es tracta de descobrir la rica varietat d'estils i carismes de grups i persones que existeixen, per tal que la feina de cada un d'ells sigui coneguda, compartida i eficaç.

En la Jornada d'Apostolat Seglar de l'any passat hi van participar 13 moviments i realitats laicals que, per primera vegada, compartien junts els seus carismes. Es va valorar positivament aquesta possibilitat de conèixer-se i en va sortir reforçada la idea de crear el Fòrum d'Organitzacions Catòliques d'Adults de Terrassa (FOCAT). Ens hem posat en contacte amb moviments per anar vertebrant aquest projecte amb el convenciment que tot acte, formació, recés i acció compartits enriqueixen el teixit laical i faciliten i potencien l'evangelització del nostre entorn.

Els dies 14, 15 i 16 de febrer d'aquest any 2020 es va celebrar el Congrés de Laics a Madrid amb el lema «Poble de Déu en sortida». De la nostra diòcesi hi vàrem participar, juntament amb el nostre Bisbe, vint-i-dues persones, la majoria laics, un prevere i dues religioses. El fet de trobar-se amb gent de procedència diversa va ser una experiència d'Església que convida a l'esperança i a l'optimisme. Ara ens queda el Postcongrés. Fer arribar a les parròquies, moviments, religiosos i agents pastorals les conclusions i línies pastorals que es van recollir.

Era la nostra intenció poder concretar aquestes dues línies pastorals (FOCAT i Postcongrés) en una trobada el diumenge 31 de maig, Pentecosta, que l'Església celebra el Dia de l'Apostolat Seglar. Per la situació inesperada de la pandèmia de la Covid-19 és difícil que ho poguem celebrar com nosaltres hauríem volgut. És la nostra intenció unir-nos a l'Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe i orientar el treball del proper curs per fer realitat aquests projectes.

Jaume Galobart
Delegat d'Apostolat Seglar

lar, la Delegació d'Ensenyament del Bisbat de Terrassa recorda a les famílies cristianes la importància de preinscriure i de matricular els seus fills a classe de Religió catòlica. És l'opció coherent amb l'educació cris-

tiana, i alhora un dret legal de les famílies. Totes les escoles i instituts tenen l'obligació d'oferir aquesta assignatura sense cap excusa vàlida per a no fer-ho. En cas de dubtes, dirigiu-vos a la Delegació.

REMAD MAR ADENTRO

Id y haced discípulos de todos los pueblos

Este domingo celebramos la solemnitad de la Ascensión del Señor y la Jornada Mundial de las Comunicaciones Sociales. A lo largo del confinamiento, gracias a los medios de comunicación y a las redes sociales hemos podido alimentarnos del pan de la Palabra y seguir celebrando la fe en comunidad, aunque no fuera en modo presencial. El lema de este año es: «La vida se hace historia. Para que puedas contar y grabar en la memoria» (cf. Ex 10,2), y nos invita a vivir y a grabar en la memoria para poder transmitir.

De hecho, eso es lo que hicieron los apóstoles. El libro de los Hechos de los Apóstoles narra como Jesús se les apareció después de su pasión, y dio numerosas pruebas de que estaba vivo. Les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino que aguardaran a que se cumpliera la

promesa del Padre y les anunció que recibirían la fuerza del Espíritu Santo para ser sus testigos hasta el confín de la tierra. Después, fue elevado al cielo (cf. Hch 1,3-10). Ellos volvieron a Jerusalén y «perseveraban unánimes en la oración, junto con algunas mujeres y María, la madre de Jesús, y con sus hermanos» (cf. Hch 1,14).

Allí, en Jerusalén, se inician con María los primeros pasos de vida de la Iglesia. Ella mantuvo a lo largo de su vida un clima de recogimiento, de oración, meditando los acontecimientos en silencio, y ahora, su presencia junto a los apóstoles tiene un significado grande, porque con ellos compartirá su tesoro más preciado, la memoria de Jesús, todo lo que había ido guardando en su corazón. Ella les fue contando todo lo que había guardado en la memoria a lo largo

† **JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES**
Obispo de Terrassa

de toda su vida. Será Maestra para ellos y para la comunidad que se irá congregando a su alrededor. María, que estuvo presente desde el principio en el camino de su Hijo, ahora está presente des de los inicios en el camino de la Iglesia y de su misión evangelizadora de todos los pueblos.

El mandato del Señor a los apóstoles es claro: id y haced discípulos de todos los pueblos, y enseñadles a guardar todo lo que os he mandado. El apóstol es un testigo enviado. Antes de ser enviados, los apóstoles, estuvieron con Jesús, convivieron, aprendieron, compartieron, fueron sus amigos. Al ser enviados deberán anunciar lo que han visto y oído, lo que han experimentado, lo que les ha quedado grabado. Ese anuncio comprometerá su vida, acabará transformando su historia personal y la historia de la humanidad, haciendo nuevas todas las cosas.

María, en medio de ellos, será la Madre y la Reina de los Apóstoles, tal como la invocamos en el rezo del Santo Rosario. El sentido de esta invocación es ayudarnos a com-

prender que la Virgen santísima está presente en nuestra vida cotidiana, siempre en referencia a Cristo, porque fue asociada a su Hijo de un modo único, y por eso su realeza deriva de ser la Madre del Señor. Su apostolado es único: ser la Madre de Dios. Ella engendró y dio a Cristo al mundo, y lo presentó a José, a los pastores y a los magos. María nos dio a Jesús. Los apóstoles fueron elegidos para predicar al mundo la buena noticia del Evangelio. María fue escogida para traer a la tierra la Palabra eterna del Padre. Ella es la «Reina de los Apóstoles» porque, en realidad, su apostolado supera todos los apostolados posibles.

Jesucristo es el Apóstol del Padre, es el primer apóstol. María participa de una manera especial de la misión de Cristo, y en consecuencia, es apóstol con él. El primer apostolado se inició en el instante de la encarnación. Ahí comienza también el camino de María como apóstol y como Madre y Reina de los apóstoles. Y es Madre nuestra, de los apóstoles del siglo XXI, que también recibimos el mandato misionero de Jesús, que nos envía a anunciar el Evangelio a nuestros contemporáneos.